

XI. SPATHACEÆ.

PIPERITÆ LINN. D. 2.

Paucas hujus generis plantas habemus, quas non longe a Liliaceis possumus remove-
re, etsi foliis sunt divisis. Heteroclitis plantis non alium locum invenio.

ARUM TOURNEFORT. t. 69.

LINN. N. 1028.

RIVIN. *Monop. irreg.* MALPIGH. *ic.* 184.

ARISARUM TOURNEFORT. t. 70.

DRACUNCULUS TOURNEFORT. t. 70.

Spatha equidem est, quam TOURNEFORTIUS (t) & RIVINUS pro petalo ha-
bent, sed maxima, floralis, caduca, femiconica, hinc convexa, inde aperta, cha-
racterem meretur ingredi. Intra eam cylindrus (u) de summo pedunculo exit,
qualem fere Typha emittit. Ei cylindro inferius baccae rotundae, polyspermae (x),
numerosae adherent, cum tuba brevissima. Super has baccas papillae
breves (y), sursum pilos emittentes. Deinde antherae crassae, quadrangula-
res (y*), sessiles, scapo infixae, quadriloculares. Iterum supra eas papillae
rotundae (z), quae curva filamenta deorsum educunt. Suprema pars scapi nuda,
crassior, clavata (z*).

1302. ARUM (a) foliis sagittatis, spatha recta, clava cylindrica.

ARUM CAMERAR. *Epit.* p. 365. 366. BLAKWELL. t. 228. DODON. *prog.*
p. 27. *Vulgare* MILLER t. 52.

II. *Minus* CAMERAR. *Epit.* p. 367.

III. *Pisillo albo, luteolo.* TRAG.

IV. *Arum venis aureis, pulcherrimis*, quas in horto conservaverit DOERING. p. 24.

Arum acaule, foliis hastatis, integerrimis, spadice clavato. LINN. p. 1370.

In omnibus dumetis & ad sepes, verno tempore.

Radix tuberosa, carnosae, fibras emittit. Folia radicalia, petiolata, sagittata, nitida,
saepe maculata. Spatha alba, recta. Baccae per aetatem succo rubro tinctorio
ebriae. Semen unum vel duo, rotunda, dura, superficie reticulata. Clava san-
guinei coloris.

Tota planta acerrima (b), exurens, linguam diutissime mordens, ut etiam infusum
vinosum sputum cruentum civerit. Radix farinosa, viscida, sed tamen acerrima,
minus quidem, quam folia, & fibrae minus, quam bulbosae, plena lacteo (c)
succo, non valde acri, succum violarum viridi colore tingente. Succus viridis
de lacte secedens suo lacte etiam magis tingit, & ab acore cogitur; tum ad
ignem coctus dat extractum dulce, & sedimentum relinquit, quod est glutinis
adusti odore: reliqua tunc radix insipida est. Siccæ radicis extractum aquosum
ad $\frac{1}{2}$ obtinetur, nauseose dulce, neque acre. De recente radice ad ignem stil-
lat aqua sublixiva, tunc alia empyreumatica, magis alcalina: porro empyreuma-
ticus liquor subacidus (d) cum oleo mistus pariter empyreumatico; manet carbo,
in

(1) E. 7. o. o. p. p.

(2) TOURNEF. A. B.

(u) A. C. ad B.

(x) C. D. E. F.

(y) In Icone BLAKWELL. t. 228.

(y*) TOURNEFORT.

(z) Ibid.

(z*) Ibid. B.

(a) Arum habet folia Dracunculi longiora, paucio-
ribus maculis distincta, caulem subpurpureum, do-
drantalem, pistilli effigie, a quo croceum semen exit;
radix Dracunculi alba. DIOSCORIDIS L. II. c. 163.

Ægyptus gignit maxime Aron [Colocasia] GLAU-
CIAS hoc a Dracontio discrevit; dixit sylvestrem;
alii Aron radicem vocant, herbam Dracontium, sed
omnino differunt PLIN. L. XXIV. c. 91. PHANIAS
Arum esse idem cum Dracontio ATHENÆUM Φ . p. 185.
Ita CORDUS *botanolog.* p. 134. 135.

(b) *Fränk. Anmerk.* n. 40.

(c) Ibid.

(d) GEOPH. III. p. 125. des SERRES p. 751.
Etiam WEDL. *Florum acidi continet* NAVIER
GEOPH. p. 129.

in quo sal parcellissimus (e) ad $\frac{1}{200}$. Volatilem saltem plurimum continere *Urbanus HIARNE*: eum in his experimentis non invenio (f).

Contusa cum vini liquore stillatio dat extractum Colophonie simile, nauseose dulce; & innatat in vini spiritu oleum acre, ut Pimpinellæ essentia, ad grana in libra decem (g). Cum aqua longe & quinquies uberius extractum dat, nauseose dulce, non acre. Vis est in aqueo succo, non in lacte; & radix sicca ad drachmam potest exhiberi, multo tunc mitior (h). Adnotat Cl. *GEORGI*, extimam radicis partem pene insipidam esse, dum interior acrimoniam retinet (i).

Folia, quam radix majorum sunt virium: succus de recentibus foliis parum acris, tamen sublixivus est, deinde ut prelum urgetur, acrior, celeriter violarum succum rubro colore tincturus (k); & reliqua folia nunc insipida sunt. Extractum ex eo parcum, granorum 25. ex 20. drachmis, dulce est & subacre (l). De iisdem contusis, cum aqua pluvia, stillavit aqua subcalina, tunc alia empyreumatica calefescens, & olei 24. grana, ex 1210. In carbone parcellissimus sal alcalinus fixus (m). Siccata folia dederunt cum aqua extractum fuscum cum acrimonia dulce, qualis in Pimpinella [alba] sapor est; deinde extractum spirituofum parcum, simile, sed debilius. Cum spiritu vini uncie duæ dederunt extracti grana 56. & tincturæ oleum, radicis Pimpinellæ oleo simile innatat, supersunt aquosi extracti grana 17. Ita vero commistæ sunt gummosæ particule cum resinosis, ut aqueum extractum in vini spiritu deliquescat, spirituofum in aqua. Ex levi extracti utriusque acrimonia adparet, vim esse imprimis in partibus volatilibus, quæ avolant.

Vires in radice sunt saponacæ, ut etiam saponis loco siccata serviat (n). Arum urfus quærit, hiemales sordes absterius (n*). In usus medicos eodem fine trahitur, ad resolvendum spontaneum humorum gluten: fecula tamen, de qua succus expressus fuerit, aut elotus, debilior (o) est utique, & siccata denique inutilis. Nam ex sicco *Aro panis* fit *edulis* (p), uti ex *Calla*, *adfini* (q) planta, panis hieme paratur, & ex propiori *Aro Colocasia* (r). Quare oporteret succum exhibere, aut recentem certe radicem: nunc fecula, sive farina acri succo privata, adhibetur.

Ad debilem ventriculum datur, in pulvere stomachico *BIRKMANNI*; ad asthma (s), ad alvum purgandam (t); ad rachitidem, radicis grana quinque cum duplo saponis & melle coctæ (u). Homo pene rucus & pene aphonus *Aro sanatus* (x). Veteres inter diuretica numerabant (y). Externo usu, in turundam facta, radix ulcera mundat, ad arthritidem levandam imponitur (z).

Radice *Ari* debile vinum confirmatur, ut acetum inde obtineri possit (z*).

Callam nondum in Helvetia reperimus, quæ in uliginosis sylvis septentrionis reperitur.

Ab *Aro* ad *Typham* ordo naturalis ducere videtur.

C L A S.

(e) Ibid. Omnino aliter, quam *WEDLIUS*, qui in libra drachmam semis ejus salis reperit de *Aro*: aut Cl. *GEORGI*, qui grana 204. ex libris quinque p. 125; (f) II. p. 67.

(g) Ibid. *CARYMUSKUS* resinæ parum reperit. *Mater. med.* p. 402. 403. ad gr. 16. ex uncia: gummi drachmas duas.

(h) *CARYMUSKUS*. Recte monet absque lotionem adhibendam esse *GEORGI* p. 128. Exsuccas esse radices, quando caulis floreat *LUDWIG bonis. rad.*

(i) p. 125.

(k) *Fränk. Anmerk.* n. 40.

(l) Ibid.

(m) Ibid.

(n) *PECHNY. herbal.* p. 65. circa *Maidstone*. *NATIVIA. amoißem. des oi* p. 75. *CMSALPINUS. Fränk. Anmerk.* l. c.

(n*) *ARISTOTELES Hist.* L. IX. c. 6.

(o) Radix rufa prelo exprimitur, tunc succus intra 24. horas deponit farinam, hæc colligitur, & potest addi, quod in torculari mansit *DONZELLI.* p. 387.

(p) In *Sclavonia ANQUILLARA* p. 122. ut opti-

mus fiat *FORTA mag. natural.* L. IV. c. 17. add. *CHYDENIUS gamia Earleby* p. 41. 42. In agro *Noribergensi* *BURGGRAV.* p. 1055. Panis *Dyrhachinus* erat ex *Ari* radice *WEDLI.* *Progr.* Expresso succo in *Garfagnana* panis inde fit *Journ. Litt.* S. III. p. 387.

(q) *K. Svensk. Vetensk. Acad.* ann. 1742. p. 284.

(r) In *Agypto* *Aron edule*, nempe femina *PLIN.* *Hist.* L. XXIV. c. 92. *Ari* *Aethiopici* radix hæris; Lota tamen & siccata & tosta *Hottentotti* vescuntur. *KOLBE* III. p. 187.

(s) *DIOSCORID.* sicut *PLIN.* L. XXIV. c. 92. *HILL. Mater. medic.* p. 596. *DETHARDING meth. med.* p. 150. radicis sicca drachma, ad duas drachmas. Etiam phthiricis cum melle datur *DIODORUS.* *PLIN.* ibid.

(t) *CONSTANTIN.* apud *GEORGI*

(u) *MESUS* L. II. c. 24. *ROSEN Kinderkrankheit.* p. 478.

(x) *BURGGRAV. Lex.* I. p. 1097.

(y) *RUFUS* c. 5. p. 8.

(z) *CHOMEL. Supplém.* p. 148.

(z*) *LEPACHIN. acetific.* p. II.